

Osnove o kunićima i zečevima

Kratak pregled

Kunići i zečevi su potpuno različite životinje. O njihovim različitostima te razlozima svih daljnjih tvrdnji, čitajte na internetu na provjerenim stranicama specijaliziranim za kuniće i zečeve, gdje su dostupne sve informacije na HR jeziku.

Kunići

Mogu živjeti slobodni u stanu te ih je moguće naučiti na WC. Suprotno nekim mišljenjima, kunići moraju dobivati vodu. Kunići grizu kablove te je iste potrebno zaštititi. Jedu kućne biljke od kojih su mnoge otrovne pa ih je potrebno držati na povišenom. Protiv nametnika nikako ne smiju dobivati lijek Frontline! Oprez jer su osjetljivi na mnoge antibiotike, primjerice penicilin. Postoje posebni antibiotici koji su namijenjeni liječenju kunića. Vole živjeti u paru, najbolje 1 mužjak i jedna ženka - tada je preporučljiva kastracija, najbolje mužjaka. Mužjaci se NE pate nakon kastracije! Daleko je više pozitivnih razloga zašto kastrirati mužjaka. Prije kastracije držite mužjaka i ženku odvojene jer vrlo rano spolno sazrijevaju. Nakon kastracije također neka jedno vrijeme budu odvojeni. – preporuka je i 6 tjedana jer toliko dugo mužjak još može biti plodan. 2 sata prije samog zahvata kastracije izvadite svu hranu iz kaveza, no odmah nakon operacije ponudite mu hranu. Ne parite kuniće ukoliko ne znate kuda ćete s mladima. Nije ih tako jednostavno udomiti, te ima mnogih kunića koji već traže dom. Ne parite kuniće različitih veličina - ako je kunićica manja od mužjaka, dolazi do velikih komplikacija kod poroda i gotovo sigurnih smrtnih posljedica za bebe, te mogućih za majku. Ne parite premladu kunićicu ili kuniće različitih vrsta, iz istog razloga. Kunić ne treba imati nijedno leglo iako se pogrešno misli da je ono potrebno. Kunićica tokom trudnoće mora imati puno hrane i vode. Ne dirajte tek rođene bebe kunića u gnijezdu jer ih majka može ostaviti. Spol im je moguće odrediti od najranijih dana. Mlade kuniće odvojite tek sa 2 mjeseca (ne ranije) kako bi pravilno razvili svoju crijevnu floru i imunitet, te živjeli što dulje. Preventivno se preporuča prva zelena hrana sa 5-6 mjeseci.

Osnove o kunićima i zečevima

Kratak pregled

Kunići i zečevi su potpuno različite životinje. O njihovim različitostima te razlozima svih daljnjih tvrdnji, čitajte na internetu na provjerenim stranicama specijaliziranim za kuniće i zečeve, gdje su dostupne sve informacije na HR jeziku.

Kunići

Mogu živjeti slobodni u stanu te ih je moguće naučiti na WC. Suprotno nekim mišljenjima, kunići moraju dobivati vodu. Kunići grizu kablove te je iste potrebno zaštititi. Jedu kućne biljke od kojih su mnoge otrovne pa ih je potrebno držati na povišenom. Protiv nametnika nikako ne smiju dobivati lijek Frontline! Oprez jer su osjetljivi na mnoge antibiotike, primjerice penicilin. Postoje posebni antibiotici koji su namijenjeni liječenju kunića. Vole živjeti u paru, najbolje 1 mužjak i jedna ženka - tada je preporučljiva kastracija, najbolje mužjaka. Mužjaci se NE pate nakon kastracije! Daleko je više pozitivnih razloga zašto kastrirati mužjaka. Prije kastracije držite mužjaka i ženku odvojene jer vrlo rano spolno sazrijevaju. Nakon kastracije također neka jedno vrijeme budu odvojeni. – preporuka je i 6 tjedana jer toliko dugo mužjak još može biti plodan. 2 sata prije samog zahvata kastracije izvadite svu hranu iz kaveza, no odmah nakon operacije ponudite mu hranu. Ne parite kuniće ukoliko ne znate kuda ćete s mladima. Nije ih tako jednostavno udomiti, te ima mnogih kunića koji već traže dom. Ne parite kuniće različitih veličina - ako je kunićica manja od mužjaka, dolazi do velikih komplikacija kod poroda i gotovo sigurnih smrtnih posljedica za bebe, te mogućih za majku. Ne parite premladu kunićicu ili kuniće različitih vrsta, iz istog razloga. Kunić ne treba imati nijedno leglo iako se pogrešno misli da je ono potrebno. Kunićica tokom trudnoće mora imati puno hrane i vode. Ne dirajte tek rođene bebe kunića u gnijezdu jer ih majka može ostaviti. Spol im je moguće odrediti od najranijih dana. Mlade kuniće odvojite tek sa 2 mjeseca (ne ranije) kako bi pravilno razvili svoju crijevnu floru i imunitet, te živjeli što dulje. Preventivno se preporuča prva zelena hrana sa 5-6 mjeseci.

Osnove o kunićima i zečevima

Kratak pregled

Kunići i zečevi su potpuno različite životinje. O njihovim različitostima te razlozima svih daljnjih tvrdnji, čitajte na internetu na provjerenim stranicama specijaliziranim za kuniće i zečeve, gdje su dostupne sve informacije na HR jeziku.

Kunići

Mogu živjeti slobodni u stanu te ih je moguće naučiti na WC. Suprotno nekim mišljenjima, kunići moraju dobivati vodu. Kunići grizu kablove te je iste potrebno zaštititi. Jedu kućne biljke od kojih su mnoge otrovne pa ih je potrebno držati na povišenom. Protiv nametnika nikako ne smiju dobivati lijek Frontline! Oprez jer su osjetljivi na mnoge antibiotike, primjerice penicilin. Postoje posebni antibiotici koji su namijenjeni liječenju kunića. Vole živjeti u paru, najbolje 1 mužjak i jedna ženka - tada je preporučljiva kastracija, najbolje mužjaka. Mužjaci se NE pate nakon kastracije! Daleko je više pozitivnih razloga zašto kastrirati mužjaka. Prije kastracije držite mužjaka i ženku odvojene jer vrlo rano spolno sazrijevaju. Nakon kastracije također neka jedno vrijeme budu odvojeni. – preporuka je i 6 tjedana jer toliko dugo mužjak još može biti plodan. 2 sata prije samog zahvata kastracije izvadite svu hranu iz kaveza, no odmah nakon operacije ponudite mu hranu. Ne parite kuniće ukoliko ne znate kuda ćete s mladima. Nije ih tako jednostavno udomiti, te ima mnogih kunića koji već traže dom. Ne parite kuniće različitih veličina - ako je kunićica manja od mužjaka, dolazi do velikih komplikacija kod poroda i gotovo sigurnih smrtnih posljedica za bebe, te mogućih za majku. Ne parite premladu kunićicu ili kuniće različitih vrsta, iz istog razloga. Kunić ne treba imati nijedno leglo iako se pogrešno misli da je ono potrebno. Kunićica tokom trudnoće mora imati puno hrane i vode. Ne dirajte tek rođene bebe kunića u gnijezdu jer ih majka može ostaviti. Spol im je moguće odrediti od najranijih dana. Mlade kuniće odvojite tek sa 2 mjeseca (ne ranije) kako bi pravilno razvili svoju crijevnu floru i imunitet, te živjeli što dulje. Preventivno se preporuča prva zelena hrana sa 5-6 mjeseci.

Bitan je oprez sa unošenjem nove zelene hrane na kunićev jelovnik, pogotovo stoga što nije sva zelena hrana preporučljiva za njih.

Hrana i voda mora im biti dostupna 24h/dan, od hrane posebice sijeno koje im je najvažnija hrana, a ostalu hranu ponudite im primjerice ujutro i navečer.

Znakovi i to najčešće opasnih bolesti nerijetko se teže otkrivaju a najčešće su neki od: gubitak apetita, nadutost, proljev ili začep, bezvoljnost i mirnoća, mokat nosić, suzne oči ili nečiste uši, češe se ili trese ušima, trese se, nakostriješena dlaka, pogrbljenost, često kihanje/kašljanje, otežano disanje, poremećaj ravnoteže ili ne može hodati.

U slučaju proljeva obavezno im ponudite prEbiotik ili prObiotik otopljen u manjoj dozi vode, te izbacite svu hranu osim sijena. Stvaranje lančića kod njihovih kuglica - uzrokuje dlaka. Tada im ponudite travu za mačke ili malt pastu kako ne bi došlo do začepa. Kao prevencija začepa dobrodošlo je često četkanje kunića.

U slučaju da mu jako suze oči ili curi nosić, preporučuje se što prije "bris" i njegova pretraga u mikrobiološkom laboratoriju. Kod patuljastih kunića katkad je potrebno rezati prerasle zubiće. Trošenje zubića pospješuje grickanje grančica, najbolje jabuke ili ljeske.

Kod svih kućnih kunića potrebno je rezati noktiće, no tada pazite na žilicu u noktu.

Lakše podnose hladnoću nego vrućinu, no nikako nije dobro da iz zdravstvenih razloga proživljavaju velike temperaturne razlike. Pitomi kunići ne mogu preživjeti u prirodi, stoga ih ne puštajte da se sami snalaze, jer oni neće znati kako.

Dobrog veterinaru prepoznati ćete i po tome što će priznati ukoliko nema iskustva sa kunićima te se educirati kod kolega koje imaju iskustva, i tek tada primijeniti određeni način liječenja Vašeg kunića. Svaki veterinar ne mora znati sve o svim i doista mnogobrojnim životinjama, no htjeti će naučiti.

Divlji zečevi

Ne dirajte gnijezda beba divljih zečeva na livadama!

Nađene bebe divljih zečeva (bebe koje su ostale bez majke, bile ranjene itd) othranite zamjenskim mačjim mlijekom + prObiotikom + sirupom protiv kokcidija, NIKAKO kravljim mlijekom, dječjim kašicama i sl!

Ukoliko ste našli bebu divljeg zeca i već je dirali, kontaktirajte TarraLand Utočište kunića i divljih zečeva (www.TarraLand.com).

Divlji zečevi ne bi smjeli ostati u zatočeništvu iz niza opravdanih razloga, poput samoozljeđivanja i divljanja kada odrastu.

Othranjena beba divljeg zeca sa mjesec dana starosti trebala bi na podivljavanje u poseban kavez namijenjen prilagodbi za prirodu, kakav postoji i u HR.

Napomena: Sve informacije prikupljene su sa stranih i domaćih web stranica i namijenjene isključivo orijentacionom korištenju. Mnogi podaci su podložni promjenama u skladu sa novim saznanjima iz područja medicine i veterine, te iz vlastitog iskustva. Za prijedloge i dopune ovog letka možete nam se obratiti na [Utociste\[at\]TarraLand.com](mailto:Utociste[at]TarraLand.com). Najnovija verzija ovog letka može se downloadati i/ili isprintati sa download zone web stranice Utočišta.

Izradio: Utočište kunića i divljih zečeva TarraLand.com (Utočište.com)
U Zagrebu, 17.prosinca 2008.

Bitan je oprez sa unošenjem nove zelene hrane na kunićev jelovnik, pogotovo stoga što nije sva zelena hrana preporučljiva za njih.

Hrana i voda mora im biti dostupna 24h/dan, od hrane posebice sijeno koje im je najvažnija hrana, a ostalu hranu ponudite im primjerice ujutro i navečer.

Znakovi i to najčešće opasnih bolesti nerijetko se teže otkrivaju a najčešće su neki od: gubitak apetita, nadutost, proljev ili začep, bezvoljnost i mirnoća, mokat nosić, suzne oči ili nečiste uši, češe se ili trese ušima, trese se, nakostriješena dlaka, pogrbljenost, često kihanje/kašljanje, otežano disanje, poremećaj ravnoteže ili ne može hodati.

U slučaju proljeva obavezno im ponudite prEbiotik ili prObiotik otopljen u manjoj dozi vode, te izbacite svu hranu osim sijena. Stvaranje lančića kod njihovih kuglica - uzrokuje dlaka. Tada im ponudite travu za mačke ili malt pastu kako ne bi došlo do začepa. Kao prevencija začepa dobrodošlo je često četkanje kunića.

U slučaju da mu jako suze oči ili curi nosić, preporučuje se što prije "bris" i njegova pretraga u mikrobiološkom laboratoriju. Kod patuljastih kunića katkad je potrebno rezati prerasle zubiće. Trošenje zubića pospješuje grickanje grančica, najbolje jabuke ili ljeske.

Kod svih kućnih kunića potrebno je rezati noktiće, no tada pazite na žilicu u noktu.

Lakše podnose hladnoću nego vrućinu, no nikako nije dobro da iz zdravstvenih razloga proživljavaju velike temperaturne razlike. Pitomi kunići ne mogu preživjeti u prirodi, stoga ih ne puštajte da se sami snalaze, jer oni neće znati kako.

Dobrog veterinaru prepoznati ćete i po tome što će priznati ukoliko nema iskustva sa kunićima te se educirati kod kolega koje imaju iskustva, i tek tada primijeniti određeni način liječenja Vašeg kunića. Svaki veterinar ne mora znati sve o svim i doista mnogobrojnim životinjama, no htjeti će naučiti.

Divlji zečevi

Ne dirajte gnijezda beba divljih zečeva na livadama!

Nađene bebe divljih zečeva (bebe koje su ostale bez majke, bile ranjene itd) othranite zamjenskim mačjim mlijekom + prObiotikom + sirupom protiv kokcidija, NIKAKO kravljim mlijekom, dječjim kašicama i sl!

Ukoliko ste našli bebu divljeg zeca i već je dirali, kontaktirajte TarraLand Utočište kunića i divljih zečeva (www.TarraLand.com).

Divlji zečevi ne bi smjeli ostati u zatočeništvu iz niza opravdanih razloga, poput samoozljeđivanja i divljanja kada odrastu.

Othranjena beba divljeg zeca sa mjesec dana starosti trebala bi na podivljavanje u poseban kavez namijenjen prilagodbi za prirodu, kakav postoji i u HR.

Napomena: Sve informacije prikupljene su sa stranih i domaćih web stranica i namijenjene isključivo orijentacionom korištenju. Mnogi podaci su podložni promjenama u skladu sa novim saznanjima iz područja medicine i veterine, te iz vlastitog iskustva. Za prijedloge i dopune ovog letka možete nam se obratiti na [Utociste\[at\]TarraLand.com](mailto:Utociste[at]TarraLand.com). Najnovija verzija ovog letka može se downloadati i/ili isprintati sa download zone web stranice Utočišta.

Izradio: Utočište kunića i divljih zečeva TarraLand.com (Utočište.com)
U Zagrebu, 17.prosinca 2008.

Bitan je oprez sa unošenjem nove zelene hrane na kunićev jelovnik, pogotovo stoga što nije sva zelena hrana preporučljiva za njih.

Hrana i voda mora im biti dostupna 24h/dan, od hrane posebice sijeno koje im je najvažnija hrana, a ostalu hranu ponudite im primjerice ujutro i navečer.

Znakovi i to najčešće opasnih bolesti nerijetko se teže otkrivaju a najčešće su neki od: gubitak apetita, nadutost, proljev ili začep, bezvoljnost i mirnoća, mokat nosić, suzne oči ili nečiste uši, češe se ili trese ušima, trese se, nakostriješena dlaka, pogrbljenost, često kihanje/kašljanje, otežano disanje, poremećaj ravnoteže ili ne može hodati.

U slučaju proljeva obavezno im ponudite prEbiotik ili prObiotik otopljen u manjoj dozi vode, te izbacite svu hranu osim sijena. Stvaranje lančića kod njihovih kuglica - uzrokuje dlaka. Tada im ponudite travu za mačke ili malt pastu kako ne bi došlo do začepa. Kao prevencija začepa dobrodošlo je često četkanje kunića.

U slučaju da mu jako suze oči ili curi nosić, preporučuje se što prije "bris" i njegova pretraga u mikrobiološkom laboratoriju. Kod patuljastih kunića katkad je potrebno rezati prerasle zubiće. Trošenje zubića pospješuje grickanje grančica, najbolje jabuke ili ljeske.

Kod svih kućnih kunića potrebno je rezati noktiće, no tada pazite na žilicu u noktu.

Lakše podnose hladnoću nego vrućinu, no nikako nije dobro da iz zdravstvenih razloga proživljavaju velike temperaturne razlike. Pitomi kunići ne mogu preživjeti u prirodi, stoga ih ne puštajte da se sami snalaze, jer oni neće znati kako.

Dobrog veterinaru prepoznati ćete i po tome što će priznati ukoliko nema iskustva sa kunićima te se educirati kod kolega koje imaju iskustva, i tek tada primijeniti određeni način liječenja Vašeg kunića. Svaki veterinar ne mora znati sve o svim i doista mnogobrojnim životinjama, no htjeti će naučiti.

Divlji zečevi

Ne dirajte gnijezda beba divljih zečeva na livadama!

Nađene bebe divljih zečeva (bebe koje su ostale bez majke, bile ranjene itd) othranite zamjenskim mačjim mlijekom + prObiotikom + sirupom protiv kokcidija, NIKAKO kravljim mlijekom, dječjim kašicama i sl!

Ukoliko ste našli bebu divljeg zeca i već je dirali, kontaktirajte TarraLand Utočište kunića i divljih zečeva (www.TarraLand.com).

Divlji zečevi ne bi smjeli ostati u zatočeništvu iz niza opravdanih razloga, poput samoozljeđivanja i divljanja kada odrastu.

Othranjena beba divljeg zeca sa mjesec dana starosti trebala bi na podivljavanje u poseban kavez namijenjen prilagodbi za prirodu, kakav postoji i u HR.

Napomena: Sve informacije prikupljene su sa stranih i domaćih web stranica i namijenjene isključivo orijentacionom korištenju. Mnogi podaci su podložni promjenama u skladu sa novim saznanjima iz područja medicine i veterine, te iz vlastitog iskustva. Za prijedloge i dopune ovog letka možete nam se obratiti na [Utociste\[at\]TarraLand.com](mailto:Utociste[at]TarraLand.com). Najnovija verzija ovog letka može se downloadati i/ili isprintati sa download zone web stranice Utočišta.

Izradio: Utočište kunića i divljih zečeva TarraLand.com (Utočište.com)
U Zagrebu, 17.prosinca 2008.